

La tribuna

Cal saber què negocia el cap de Govern

Quan i qui va decidir que a Andorra ja no calia fer bé les coses?

JAUME

Bartumeu

a manera de fer tacticista, de regateig curt, que el cap de Govern **Toni Martí** ha estat emprant en els darrers dos anys en les negociacions amb la Unió Europea sembla haver arribat a un cul de sac. I és que no es pot pretendre enganyar a tothom sempre.

En la qüestió, delicada per a l'economia andorrana i molt important per a l'equilibri pressupostari, de la regulació de la producció i comercialització de tabac i de la seva tributació, **Toni Martí** s'ha pensat que podia canviar el discurs cada vegada que canviava d'interlocutor. I d'aquests exercicis de doble llenguatge en sap força.

Però, dissortadament, ha encès el foc en les relacions amb França.

França, que semblava que era la nostra principal aliada i valedora davant la Comissió Europea –de fet sempre ho havia estat– és ara qui condiona el seu suport a una radical modificació de la fiscalitat andorrana sobre el tabac.

En una compareixença davant la premsa, la passada setmana, (EL PERIÒDIC 25 de gener, pàg. 7) vaig explicar que el cap de Govern havia hagut de córrer cap a París per intentar frenar l'enuig de França.

El Govern intentava amagar que **Toni Martí** havia hagut de viatjar dues vegades a París –el dijous 18 per veure's al Palau de l'Elisi amb el representant del Copríncep, i el dimarts 23 per reunir-se amb el ministre **Gérald Darmanin**. Però va haver-ho de reconèixer el dimecres després que Andorra Televisió ho fes públic, el dilluns, i el propi ministre francès ho confirmés amb una piulada al twitter el dimarts.

En els darrers dies el cap de Govern ha convocat a consellers generals de les diferents forces polítiques representades al Consell General i els ha mig explicat el foc que crema

EL PERIÒDIC

en les relacions d'Andorra amb França.

Es demana una progressiva homologació dels preus de venda del tabac als preus europeus.

La transició, que hauria de ser ràpida, suposarà situar el preu de venda andorrà al mateix nivell del país membre de la Unió Europea que el tingui més reduït.

LES CONSEQÜÈNCIES d'aquesta exigència de l'administració duanera i fiscal francesa són d'una enorme transcendència per a l'economia andorrana. I se n'ha de parlar.

N'hem de parlar, a tots els nivells: al Consell General, en l'escenari polític i amb els agents econòmics i socials.

Si Andorra es doblega a l'exigència francesa, el comerç rebrà una patacada brutal i, parlem clar, els comerços especialitzats de venda al detall de tabac ja poden anar preparant el tancament del negoci.

Si Andorra es doblega a l'exigència francesa els comerços especialitzats de venda al detall de tabac ja poden anar preparant el tancament

Però la patacada també serà molt dura per a les finances públiques. El desequilibri, que fa anys que posem en evidència, en els ingressos tributaris de l'Estat, –que fa que hi hagi una enorme dependència dels tributs que provenen de les taxes a la importació del tabac– farà caure els ingressos del pressupost de l'Estat i el desequilibri –i el dèficit– de les finances públiques esdevindrà terrible.

Comptat i debatut apareix així la manca de preparació d'aquest govern que amb gran fatxenderia s'autoqualifica com el govern «dels millors». Surt a la llum el seu desconeixement dels dossiers i dels desequilibris interns i externs, de les relacions econòmiques exteriors.

La manca de preparació és sinònim d'espifiada. I l'espifiada de **Toni Martí** en les relacions amb França i amb la Unió Europea és enorme.

L'acord d'associació amb la Unió Europea s'ha reduït ara a una qüestió de contraban de tabac. I per incompetència ens trobem abocats a una crisi major, mai vista en els darrers 25 anys, de les relacions amb França.

Aquesta mala manera de fer està posant en greu perill l'equilibri pressupostari pels propers cinc anys i, a més, deixa sense perspectiva de futur raonable a una part important del comerç.

L'obsessió electoralista, adreçada a pactar amb els representants polítics dels fabricants de tabac i acon-

tentar els colliters de tabac, ha portat Andorra a un cul de sac. Ara trontolla tot el model econòmic andorrà. I el govern dels millors no té cap alternativa pensada. L'horitzó de **Toni Martí** sempre ha estat limitat a les properes eleccions. Aquesta manca de visió estratègica costarà molt cara al país.

La primavera de l'any 2011 els vam deixar un país reconciliat amb Europa.

Algun dia algú haurà de contestar la doble pregunta: Quan i qui va decidir que a Andorra ja no calia fer bé les coses?

Demanem al Govern de donar les xifres i els documents de la negociació amb la Unió Europea. Ho demanem per raons de claredat, de democràcia i de respecte vers la ciutadania.

Pel debat democràtic cal tenir les informacions precises.

El que sap el Govern, per què s'ha d'amagar a un país sencer? ≡
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra